

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 427. Dit is de laatste aflevering van de serie die de periode 1948-1953 bestreekt, en die begon met no. 310 op 24 januari 1986 met Dizzy Gillespie. 1953-1958 opent volgende keer met opnieuw een trompettist, Miles Davis die toen de leidende figuur was. Nu: als overgang het sextet van Dizzy Gillespie en Johnny Hodges and his Orchestra, door mij bij elkaar gezet omdat ze een ding gemeen hebben in de bezetting, tenorsaxofonist John Coltrane, die zich in de tweede helft van de jaren vijftig bij Miles Davis zou ontplooiën. 6 januari 1951 was hij met het sextet van Dizzy Gillespie via de radio vanuit Birdland, NYC, te horen, en verder deze musici: Milt Jackson-vibrafoon, Billy Taylor-piano, Percy Heath-bas, Art Blakey-drums. Dit is "Congo blues".

plaat 1 Dizzy Gillespie Sextet: Congo blues (Red Norvo)
1/1 - 3:15 zeer snel faden - Oberon 5100

"Congo blues" dat Gillespie in '45 met Red Norvo gespeeld had en op naam staat van de vibrafonist. Nu Tadd Dameron's "Good bait".

zelfde Dizzy Gillespie Sextet: Good bait (Tadd Dameron)
2/1 - 3:41 - idem

"Good bait", en dat kwam uit Birdland op 13 januari 1951. Tenslotte van 3 februari, Gillespie's "Birks works".

zelfde Dizzy Gillespie Sextet: Birks works (Dizzy Gillespie)
2/3 - 5:30 - idem

"Birks works" van John Birks Gillespie die trompet speelde met zijn sextet in Birdland, NYC, live-radio-uitzendingen van 6 en 13 januari ~~bis 3 februari~~ ^{met} 1951, John Coltrane-tenorsaxofoon, Milt Jackson-vibrafoon, Billy Taylor-piano, Percy Heath-bas, Art Blakey-drums, ^(vrijwel) John Coltrane, 23 september 1926 geboren, was hier dus 24 jaar oud en onherkenbaar als Bebopper. Drie jaar later, in de totaal andere context van de Johnny Hodges Band, is dat al duidelijk veranderd. Altsaxofonist Johnny Hodges, stersolist bij Duke Ellington, was maart 1951 met een soort jump-band begonnen, begin '54 speelde Coltrane bij hem, naast Emmett Berry-trompet, Lawrence Brown-trombone, Richie Powell, jongere broer van Bud-piano, John Williams-bas, Jimmy Johnson-drums. Live, ergens in een dance hall: "Through for the night".

Per 3 februari toen trombonist
D.J. Johnson mee speelde en
James Foreman de pianist was.

- plaat 2 Johnny Hodges a/h Orchestra: Through for the night (?)
1/1 - 4:31 snel faden - Enigma 1052
"Through for the night", de nu ~~nu~~ meer herkenbare John Coltrane in januari 1954 bij Johnny Hodges. In '51 had de band een hitje, gemaakt door de musical director van 't orkest, die zichzelf de feature op tenorsaxofoon gaf: Al Sears. Hier in de ritmesectie Leroy Lovett-piano, Lloyd Trotman-bas, Sonny Greer-drums.
"Castle rock".
- plaat 3 Johnny Hodges a/h orchestra: Castle rock (Al Sears)
1/1 - 2:49 - Metro Jazz 2356 011
Waarom dit "Castle rock" van 2 maart 1951. Omdat Coltrane in '54 de rol van Al Sears moest spelen.
- plaat 2 Johnny Hodges a/h Orchestra: Castle rock (Al Sears)
1/2 infaden - 4:26 uitfaden - Enigma 1052
Tenorsaxofonist John Coltrane in "Castle rock". Ik laat u nog een signifikant fragment horen. Duke Ellington's "In a mellotone", waarna Coltrane een typisch eigen figuurtje speelt, maar meteen is het 'Back to the blues'.
- zelfde Johnny Hodges a/h Orchestra: In a mellotone (Duke Ellington)
1/3 inf. na trp-solo/faden na inzet blues - 3:35 - idem
Emmett Berry-trompet, Lawrence Brown-trombone, leider Johnny Hodges-alt, en John Coltrane-tenorsaxofoon, Richie Powell-piano, John Williams-bas, Jimmy Johnson-drums, januari 1954 in een dance hall, lokatie en exacte datum onbekend. Van Coltrane horen we t.z.t. meer, als volgende keer de periode 1953-1958 aangesneden wordt met trompettist Miles Davis. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 427, Mdr.

NA 130944

31:51

0 0 0 0 0

mont 26.01.83